

Hvad vi her i Norden kan lære av tilstanden i Tyskland.

Surfelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Tanker og reiseinntrykk fra en 4 ukers ferietur i Berlin.
av B. Dybwad Brochmann.

„Så solen nogensinde et så sværgende folk“.

(Carlyle om franskmennene i 1790 dengang de — likesom tyskerne nu — folket trængte til å sverge på at de er et «nasjonalt» folk.)

Hvorlengte vil det nu være før den ene tysker tapper blodet av den annen fordi de sverger på at de er «nasjonale»? — I Frankrike svor man på at man var et broderfolk imot man kappet det jødes hoder av hverandre. — Ikke fremmede nasjoner kappet hoder av franskmennene. De gjorde det selv fordi de lot sig drive av ubevisste selvdrivende drifter. — Hvordan vil det gå i Tyskland?

(Ovenst. billede er lånt fra et tysk tidsskrift.)

Jeg har den største sympati for Tyskland. Men min forstand står stille overfor det som skjer i Berlin. — Jeg skriver ikke for å skade noen. Tvertom slår mitt hjerte for det tyske folk som jeg elsker og skylder så meget. — Jeg skriver for at vi norske kan lære av det som skjer. Mine ord har ingen betydning eller verdi for Tyskland idag allikevel, for der er ennu ingen jord bunn for nogen dypere livs-livserkjennelse.

Vi skal ikke blande oss op i andre nasjoners indre forhold og utvikling. Det er en dumhet å sitte i Norge og kritisere Moskva, Berlin og Rom. Men det er minst like så dumt å la sig imponere og blaffe av de fremmedes sociale krusaspring. — Hvad vi trenger er å orientere oss norsk i Norge og gi verden det gode eksempel. Døm ikke andre nasjoner, men pass dig selv og de forhold hvori du lever. I denne ånd bedes min artikkelvokke opfattet.

B. D. B.

I. Innledning.

Hvad har ikke det tyske folk måttet lide for sine forfædres skyld? Tenk på verdenskrigen og de uhyre ofre til den ukjente gud, dette dødt og bratte folk

i troen på den demon, som det systematiske er blitt opført til åndene. — Tenk på Versailles-traktaten og efterkrigsveien. Mere enn 225.000 tyskere har frivillig berøvet sig selv livet, efter at djevelens håndlangere i Versailles og Berlin har faat lov å tunle villt mot det tyske folk.

Hvem er Djævelen, spør du kanskje? — Men Djævelen er den samme som altid før i historien, alle sansevesners forfører. Belzebub betyr jo bare «alle surrrende fluers behersker». — Og hvad vet Tyskland av idag om sanseliv og Tilsynelatende ingen ting, for de som vet noget får ikke lov å komme til orde. — En stor stab av socialdemokrater, især offentlige funksjonærer, har under navn av nasjonalsocialister den ytre makt i sine hender — og er det noget som socialdemokrater ikke tåler og selvfølgelig ikke kan tale, så er det anderledes tenkende.

Det er derfor at norske arbeiderledere raser imot nazismen, fordi de har sett sitt eget billede 30 år frem. Og ingent ungdom synes om å se sig selv gammel, skallet og rynket.

Kanskje består tyskernes viden om sjelens og sanselivs ikke så meget i «nasjonal» viden og insikt som i jødisk visdom? Og da er det bedre, mener tyskerne å leve i mørket, fremfor å ta imot lyset, hvis det kommer fra jødene. Tenk f. eks. på Freud som «tilfeldigvis» er jøde — der er vel ingen som tyskerne nu burde høre

Jødene behersker verden uten våbenmakt. — Jødene behersker også Hitler og hans svenner fordi jødene kjenner det ubevisste og regner med menneskene som ubevisste driftsvesener. — Tyskerne er dobbelt saa tallrike som jødene — 65 millioner mot 30 millioner jøder i hele verden, men tyskerne vil absolutt beseire verden med vold og kanoner, isteden for med kunnskap om massepsykologi og bevissthetsliv. Derfor kan ingen for tiden hjelpe Tyskland. — «Gegen die Dummheit kämpfen selbst die Götter vergebens». — Tyskerne leker sig ennu med sine egne følelser, og masseuggestionen benyttes bare som et middel til å sikre dærens makten. — Enhver vet fra verdenshistorien hvor dette ender. Det ender i oppløsning og kaos. — Jo mere der sverges nasjonalisme — des mere vokser hatet mellom dem selv innbyrdes.

Tenk på franskmennene som i 1790 også fikk den idé å sverge på at de var franske. — Da de hadde svoret en stand, kappet de 70 000 hoder av hverandre. Var det kanskje av begeistring fordi de alle var franskmenn?

Jeg anbefalte tyskerne å lese Carlyles bok om «Den franske revolusjon», fordi der var så mange mentale trekk i Berlin som minnet om situasjonen i Paris umiddelbart foran revolutionen.

Når galskapen, som alle vet sitte i hodet, så er det klart at meget galskap forsvinner når den kappes riktig mange hoder.

mangler, fordi at skjeppe en satt over lysestaken.

Det er åndelig meget mørkt i Tyskland netop nu. Og seir over jødene får de ikke før de har lært å seirer over sig selv.

Det som ikke passer for den nasjonale statssocialisme og funksjonarisme, brennes, forties eller fortrenses.

Satan har noe kjennskap til at folkets tro og tanker er folkets skjebne. Derfor har han sikret sig et såkalt «propaganda-departement» for å påse at alle villfarelser forebygg stabiliseres ved hjelp av propaganda. — Personlig tror jeg ikke at innsikt og viden om livets livnøssighet i lengden kan erstattes av propaganda. Men tiden får vise hvad det fører til.

Den nye «nasjonale» socialisme har altså satt jødene op som «synlig» bukke for å få en liten avveksling fra den gamle lære om kapitalisten. — Dels har erfaring vist at det var håbløst å utrydde kapitalisten, og dels trenger man nu å samle sig en en fiende som ikke ser sterke ut, enn at et samlet Tyskland skulde kunne beseire ham. Den «nasjonale» samling trenger en ny fiende til avløsning av den gamle kapitalist-litelse. — Denne nye fiende må da nu å ha funnet i jøden.

Det socialdemokratiske klasseshat og «broderskap» er flyttet over fra «storkapitalisten» til jødene. — Hatets ånd er den samme som før. Hatet skal nok føre frem — tenker man — det er bare gjenstanden for hatet, eller selve «skytteskiven» som stilles op for den fattiges følelser og hevnebehov, som veksles om.

Satan er en sann mester i å blande kjærlighet og hat i folkets skivene, når han leker sig med folkemassenes sympatier og antipatier. — Uten sterke følelser og varmt blod er det ikke lett å få fluen til å surra, for det er jo fluenes egne følelser som skal utgjøre drivkraften i «det evige gløbete helvedes».

Det tyske socialdemokrati led sitt egentlige og avgjørende nederlag i 1914, da det marsjerte frem i centrum og brente alle sine røde faner foran Bismarcks minnesmerke. Den gang kapitulerte i virkeligheten hele den klassekamp som i skinn og navn forlynte fred og broderskap, men som i ånd og sannhet var hat og vold. «Dette folk» lærer mig med lepen mer men deres hjerte er langt langt borte fra mig», sa fredsyrsten i sin tid.

I skyttergravene blev kapitalisten og arbeideren til lidelsesfeller og offer for det samme ondt. Nu måtte der finnes en ny felles fiende, for at «socialismen» kunde bli «nasjonal». — Og så fant man frem til en gammel utvei, å utpøke jødene som det egentlige opphav til alt ondt: —

Den egentlige fiende er inne i menneskene, ikke utenfor. Men man rammer aldri denne fiende med å søke ham utenfor oss selv.

«Kapitalisme» er nemlig ikke det samme som kapitalister og jøder. Det ene er et fantasiprodukt, fordi all pengekapital og alle bokførte tallverdier er skapt av den skapende fantasi, som ingen socialdemokrater regner med. Men alle

og av det samme stoff som i lidelsene selv.

Kapitalisme er utelukkende en psykisk sanseløshet, som vil endre og bestå så lenge inntil menneskemassene lærer sig til å selv læres op til selvkontroll. Men det kan ingen påstå at tyskerne lærer op til idag.

Tyskerne er som allerede nevnt ikke psykologer, og vil sent lære å bli det. Heller ikke Freud kan

gjøre noe for dem. — Satan er en sann mester i å blande kjærlighet og hat i folkets skivene, når han leker sig med folkemassenes sympatier og antipatier. — Uten sterke følelser og varmt blod er det ikke lett å få fluen til å surra, for det er jo fluenes egne følelser som skal utgjøre drivkraften i «det evige gløbete helvedes».

Det tyske socialdemokrati led sitt egentlige og avgjørende nederlag i 1914, da det marsjerte frem i centrum og brente alle sine røde faner foran Bismarcks minnesmerke. Den gang kapitulerte i virkeligheten hele den klassekamp som i skinn og navn forlynte fred og broderskap, men som i ånd og sannhet var hat og vold. «Dette folk» lærer mig med lepen mer men deres hjerte er langt langt borte fra mig», sa fredsyrsten i sin tid.

I skyttergravene blev kapitalisten og arbeideren til lidelsesfeller og offer for det samme ondt. Nu måtte der finnes en ny felles fiende, for at «socialismen» kunde bli «nasjonal». — Og så fant man frem til en gammel utvei, å utpøke jødene som det egentlige opphav til alt ondt: —

Den egentlige fiende er inne i menneskene, ikke utenfor. Men man rammer aldri denne fiende med å søke ham utenfor oss selv.

«Kapitalisme» er nemlig ikke det samme som kapitalister og jøder. Det ene er et fantasiprodukt, fordi all pengekapital og alle bokførte tallverdier er skapt av den skapende fantasi, som ingen socialdemokrater regner med. Men alle

Den åndskvalitet som styret Tyskland av idag svarer til vår venn «Olsen-samtiden» her hjemme.

Det offisielle tyske intelligensnivå ligger omtrent som hos oss her hjemme — nogen streker lodder enn J. L. Mowinkel og «Bogens Tidende», altså omtrent svarende til «Mot Dag», «Kirke og Kultur», «Samtiden», «Aftenposten» og «Tidens Tegn».

Det er en liten del av

114618

Hvad vi har i Norden

(Forts. fra 1. side.)

Tranmæl til dr. Kuhlau, Fedrelandslaget og Worm Müller så har du nettop dr. Goebbels og Hitlers åndsnivå. — Eller forsøk å tenke dig avdøde saksfører Karl Johansen, Oslo by's *nylig avdøde intelligensideal*, overført til Tyskland, så har du akkurat hvad jeg mener med «Olsen-samtiden». — Demokrati er nu engang ikke teokrati og det vilde jo være en fornærmelse i Oslo idag å tvile på byens intelligens og nettop slik er det også nettop nu i Berlin. De enfoldige har organisert sig og «beslutter» åndsliv og visdom omtrent som man på margarinfabrikkerne lager hvalfett om til meierismør. — Den almindelig tillærte statsreligion og statskultur gjelder i Berlin som i Oslo, idet man samtidig skynder sig å tilføie at religion er en «privatsak» — og at religionen selvfølgelig egentlig ingen større rolle spiller. — I Berlin som i Oslo har 99 pct. av folket *ingen idé om at det er denne folkets statsreligion og budgittreligion som er selve kilden til hele folkets nød*. Det er ikke umulig å forklare en tysk nasjonalsocialist at han er religiøs i sitt forhold til stat og penger og å få Folkets hus i Oslo til å innse at dets dogmelære er religion. På begge steder sverger man på at religion og politikk er to motsatte ting. — Dunheten er både i Oslo og Berlin for stor til at det nytter å forklare dette at troen er vår skjebne — og at folkets tro er samfundets skjebne — og følgelig sløtt ingen «privatsak». — Socialdemokraten vet ikke engang selv at han har en tro, en statstro f. eks., og at nettop denne statstro er hans egen ruin.

Satan utleverer ikke gjerne sig selv. —

Den tyske folkereligion er igjen vendt tilbake til læren om blodet. «Blut u. Boden» roper den «nye» (*fortusengamle*) religion. — Og folket tror at sjelen sitter i blodet. (Jfr. 3. mos. 17-11) uten engang å vite at nettop denne blodfilosofi er typisk gammel jødisk religion. — Ut fra denne gamle primitive jødiske idé at sjelen sitter i blodet bygger nu Tyskland op en såkalt «nasjonal videnskap» — d. v. s. en videnskap som for øieblikket skal utløse en nasjonal stemning — en

nasjonal fortvivlelse — en nasjonal desperasjon.

Sannom ikke *alt menneskeblod i hele verden hadde den karakteristiske egenskap felles å surre på symbolene staten og pengene*. — Er ikke finanskrisen overalt den samme? — Eller hvor passer ikke Nietzsches ord:

«Der Mensch hat einen unbärgbaren Hang sich täuschen zu lassen». (Oversatt: Mennesket har en ubeseierlig tilbøielighet til å bedra sig selv). — Eller for å citere mesteren i dybdepsykologi, Kristus: Tilgi *alt menneske* på forhånd, for de er sig ikke selv bevisst hvad de gjør.

Er det kanskje *andledes* i Berlin enn det var i Jerusalem?

Jeg elsker Tyskland og tyskerne. «Seid umschlungen Millionen». Mitt hjerte og mine følelser er med dem. Men min forstand står stille. *Og dette sa jeg til dem*. Jeg ønsket ikke å vekke opsikt, eller å skape tvil eller forstyrrelse i den nasjonal-socialistiske idyll, hvorfor jeg hurtig opgav å utrette noget der nede nu, og pakket min kuffert efter 4 ukers forløp og reiste hjem.

(Fortsættes.)

Hvad vi her i Norden kan lære av tilstanden i Tyskland.

Tanker og reiseinntrykk fra en 4 ukers ferietur i Berlin.

av B. Dybwad Brochmann.

II. *Hvorfor er ikke tyskernes befrielse et spørsmål om blod og jord?*

Den kulturkrise som har rammet hele den moderne verden, og hvori Tyskland også har spillet en fremtredende rolle og derfor kanskje bærer sin tunge del av ansvaret, er i sitt inderste vesen en «fantasikrise».

I virkeligheten er det overflod av alle ting, men i menneskenes fantasi er det «dårlige tider». — I virkeligheten venter alle raser og alle kulturfolk på en effektiv løsning av penge vanskelighetene.

Utdillig som alle raser og nasjoner — uavhengig av sitt blod — har hengt sig fast i de samme folketeller og snarer.*)

Kan nasjonalsocialistene løse «Sfinxens gåte», så kan de befri verden, men dersom de ikke kan løse gåtene, så taper de sitt høie spill på tross av all slags idealisme, fedrelandssinn, håp, offervilje, kunstgrep, frekkhet og propaganda.

Men dersom alle jordens kulturfolk har hengt sig op på de samme «problemer», så viser jo nettopp dette at befrielsen ikke er et spørsmål om blod og jord («Blut und Boden»), men et spørsmål om evne og vilje til selvororientering og selvkontroll, nyorientering og objektiv innsikt. — Der er intet i veien for at 10 eller 20 forskjellige slags fluer, møll og andre insekter kan sverme og surre omkring det samme lampelys i det samme hus. — Kan alle brenne sig op. Det var da altså et for alle sorter insekter felles trekk, dette at de manglet den psykiske selvkontroll likeoverfor lampelyset.

Vi ser det også på verdenskonfeksene. Tyskerne og jøder, amerikanere og franskmenn, englendere og skandinaver, mongoler og slaver, — kort sagt alle kulturfolk, henger sig op på de samme psykiske forhold, nemlig de som består mellom menneskene selv med sin skapende (ubevisste) fantasi på den ene side og symbolene, pengene, på den annen side.

Se hosstående bilde, som er typisk tysk fantasi.

*) Når folk spør om grunnen til at Bibelen er blitt en internasjonal bok og i motsetning til alle andre bøker i verden er utkommet på mere enn 150 forskjellige språk, så er den dype årsak her til den, at Bibelen omhandler nettopp disse «menneskelige feiltagelser» eller fallgruber, som uansett blod og rase er og blir, og alltid har vært karakteristisk for hele arten menneske (på den latinske språk: «Homo Sapiens»). I de ting, hvortil mennesket adskiller sig fra dyret gir det ingen grunn til å se noen an-

„Sig til disse stener, at de giver brød“.

«Spare er det samme som å så».

Man ser tydelig av dette bilde, at Deutsche Bank er falt i fristelse, og intet tyder på at Hitler og Dr. Goebbels eier den sjelstelige selvkontroll som kunde ha befri Tyskland uten å ha organisert hat overfor jødene.

Hakelkorset er ikke symbolet på befrielsen, men Jesu Kristi kors er symbolet på freden og befrielsen. Der er altså minst 4 hakker for meget på nasjonalsocialistenes symbol. — En liten «hakke» kunde man vel ha fjernet. Men 4 store «hakker» er for meget.

Intet folk har hatt større ånder og i sin tid vist bedre beskjed om sjeloliv og åndsliv enn tyskerne, men intet folk i verden utviser i øieblikket en mere naiv og hjelpeless innstilling, til begrepet penger enn nettopp Hitlers Tyskland. Alt sant åndsliv fortreges. — Socialisme vil nemlig i praksis si det samme som dumheten og enfoldigheten ophøiet til guddom. «Heil Hitler» betyr i virkeligheten: «Leve enfoldigheten».

De tyske nasjonalsocialister er for en stor del meget elskverdige, «fine» og såkalte «dannede» mennesker.

Når et arbeidsomt folk på 65 millioner finner sig i å ernære en hærske av offentlige funksjonærer, så skulde det bare mangle at disse ikke til sist tilegnet sig såkalt «dannelse». Men derfor kan de være dumme og enfoldige. Bare se på «overklassen» i Bergen og Oslo. Det mangler ikke på «finhet», «fromhet» og «dannelse», men uvidenheten og enfoldigheten drysser ut av den samme «overklasse» bare den lukker munnen op.

I menneskenes kamp for tilværelsen er der et biologisk ubøielig utvalg. — De enfoldige og dumme skal dø. Den etisk og intellektuell sterke skal leve.

Om denne lov vet ennå Hitlers Tyskland intet. Hitler oppfatter

Hitler tror ennå som Bismarck og Karl Marx at «den sterke retts» er et spørsmål om «Blut u. Eisen».

Det samme infantile (— barnslige) forhold, hvori Hitlers tilhengere og alle «socialdemokrater» i verden står i til penger, nettopp dette samme barnslige forhold, kan vi som psykologer notere oss, hvad angår alle nasjonale og ikke nasjonale sosialisters forhold til symbolet staten, budgettene, institusjoner, organisasjoner o.s.v.

Også på dette viktige punkt har nettopp nu igjen hele verden hengt sig op, talket være proletarfilosofien. Det er bittert å si det, men det forekommer mig at Hitler og hans «Genossen» på dette viktige punkt er om mulig ennå mere naive og barnslige enn den øvrige verden.

I Tyskland har proletarfilosofien et særlig godt feste i folkets sjel, fordi Luther-kirken der mere enn i noget annet land har gjort staten og herskeren og «føreren» til hellige og guddommelige forekomster og tilsynkomster. Statshedenskap og proletarfilosofi er to ord som karakteriserer Tysklands åndsliv idag mere enn nogensinne.

Før helvedes blodtørst er den ene «rase-flue» like god som den annen. Hovedsaken er at blodet er

ter inne i dem selv. For ellers kan jo helvede intet utrette. Helvede kan ingen fluer hente, dersom ikke fluen kommer i kraft av villetle følelser og tanker. Derfor må staten ha store skole- og kirkebudgetter og såkalte «kulturbudgetter», for å lære folket fra ungdommen op til å surre med sine økonomiske, patriotiske, sociale, religiøse og politiske drifter.*)

Før at insektene skal komme av sig selv og brenne sig op, behøver Belzebub bare et fremmed hus og et kunstig lampelys (et «kunnskaps tres»), så kommer insektene av sig selv og skaper selv det «evige», sig selv alltid selvfornyende «glohet helvede».

Det moderne helvede her hjemme trenger stadig flere prestes og stadig mere videnskap. Prestene lærer folket å gi sig sine følelser i vold, og videnskapen lærer dem å ha sin oppmerksomhet mest rettet på blodet, jorden og det stofflige, ti jo mere de er opptatt med det stofflige, des mindre ser de det psykiske sansbedrag, og des villigere ofrer de sig og sitt til det evige helvede. På denne måte sikrer helvede sig at fluen fanges både via følelsen og via forstanden. Den som har sans for «høiere ting» gir sig sine fine følelser i vold. Og den som har sans for det jordiske og «reale», han betrakter blodet, rasespørsmålet og jødernes penge-makt. — På denne måte sikrer helvede sig at all verden går i felles. «Ingen skal frelses om det var mulig».

Der er i sannhet meget å lære av utviklingen nettopp nu for enhver som vil se og som kan høre.

Av alt det foregående ser vi altså at nasjonalsocialistene ikke klarer å befri Tyskland — og hvorfor? Ikke bare fordi statsocialismen i sig selv er utopi og videnskabelig sett unatur og en ureligøs institusjonskultur, men fordi spørsmålet om folkets befrielse er et spørsmål om å se og kjenne det ubevisste og underbevisste driftsliv. Å befri Tyskland (og den øvrige verden) er et spørsmål om sjelforskning og ikke om rasebiologi.

«Glauben Sie», sa en av de enfoldige rasebiologer i Berlin i fremskutt stilling til mig: «Germania hat so viel Blut verloren wir haben kein Tropfen mehr abzugeben».

Jeg svarte: «Es thut mir leid, es wird aber noch sehr viel Blut abgegeben werden müssen, und zwar weil Sie im Deutschland nichts von Psychologie und Selbstkontrolle wissen wollen.»**)

*) Nettopp nu i disse dager leser vi i Hitlers aviser, at der er truffet en sådan ordning med kirken i Tyskland, at det for eftertiden er forbudt ved lov for prestene å tale om «politikk». Kirkene skal for eftertiden holde sig til religionen, eller riket etter døden. Den gang kirken ubetjent talte keiserens penge- og maktpolitikk, var kirken en nyttig satans tjener. Men nu har den utført sin sataniske gjerning, og nu skal den lukke sin munn. «Der Mohr hat seinen Dienst gethan — der Mohr kan gehn».

**) Oversettelse: — «Vil De tro at Germania nu har mistet så meget blod at vi ikke har en eneste dråpe å undvære.»

Jeg: — «Det gjør mig ond å si det, men der vil fremdeles bli avgitt en masse blod. Fordi man i

Hvad skal man som Kristus-tilhenger gjøre, når verden ikke vil høre sannheten om sig selv? Man skal ryste støvet av sine føtter og dra til et annet land.

Næste gang reiser jeg til Russland for å studere folkets og ledernes mentale tilstand, ti enn mitt hjerte slår for Tyskland og for det tyske folk, som jeg setter uhyre høit, så anser jeg det ganske håpløst å gjøre dem ubegripelig at jeg vil dem vel. Jeg blir allerede nu i Tyskland opfattet som «fienden».

Hvis du vil se et folk på 65 millioner individer som har kastet alle sine åndelige stormenn over bord og gitt sig dårskapen i vold, så reis til Berlin og se på tyskisk nærveldet. — Berlin av idag «socialdemokratiet i praktblomstring» — «Alle Farben gemischt» — som det står på fraspennet fra Quadlinburg.

Dersom du vil studere massepsykologi, massesuggestion og gammel klassisk akademisk uvidenhetsatt i system, så reis til Berlin. Kants kritikk av den rene formel er lagt på hyllen for lang tid. Selvkontroll og dypere innsikt er enten avskaffet eller utleiet til dårskapens forlystelse, likesom skjenget på gaten.

Hvis du vil se legenden om Samson som blev satt til å trekke kvernen for filistenerne, fordi han hadde gitt efter for sine ukontrollerte følelser og drifter, så reis til Berlin og se verdens sterkeste nasjon, som treller under dæren.

Systemet bærer navn av nasjonalsocialisme. Det bærer hatet symbol på armen, og det praktiseres og tales med «den empiriske videnskaps» godkjennelse i lommen. Hvis nogen spør om religion, svarer man at det er «kristendom».

Men glem ikke å be til Gud om at Samsons lokker snart må vekk ut, for at kraften kan vende tilbake, og for at Samson kan bli sterk nok til å knekke tempelet søiler, så tempelet kan ramle ned og begrave det 20de århundredes akademiske yngel.

Germania! Ser du enda ikke den endeløse likhaug og grushaug som proletarfilosofien har skapt? Eller ligner kanskje ikke hele Vest-Europa et stort galehus med de germanske volkshistorie og voldvidenskap som midtpunkt?

Hvad vi her i Norden kan lære av tilstanden i Tyskland.

Tanker og reiseinntrykk fra en 4 ukers ferietur i Berlin.

av B. Dybwad Brochmann.

III.

*er makter ikke å gjemmemføre
n kulturformyelse — for han
er videre på dårlig videnskap
og falsk kristendom.*

de to foregående artikler har søkt å vise dette blads lesere ledes Hitler og hans folk ube- kjemper med og mot krefter de ikke kjenner. Viljen og ingen er god nok, men evnen liker ikke til, fordi Hitler ikke lektuelt sett makter å løse xens gåte». Hitler spiller på sesuggestionens strenger og likter sig og sine til å løse det le og finansielle problem, men gler selv den dypere innsikt, er forutsetningen — og alltid rere forutsetningen — for en ktiv og virkelig løsning av de e aktuelle livsgåter.

det gamle egyptiske gudesagn sfinxen som et uhyre ved all- vei. «Kan du løse min gåte,» sfinxen, «så er du fri og pas- sen åpen, men hvis ikke, så for- er jeg dige.»

er kulturkrisen sfinx sier: — du fatte og begripe finans- smålet — *forstår du det gåte- alle med menneskenes økonomiske*

liv og livsdrifter helt til bunns, så er veien åpen for dig, men hvis ikke, så går du og ditt verk under uansett blod, jord, klima, rase og årstider.

Men det er mig aldeles ubegripelig at noget alvorlig tenkende menneske med objektiv innsikt kan mene at Hitler og Dr. Goebbels begriper noget av det hele. — Hvis de nemlig virkelig forstod de springende ting i nutidens kultur- krise, så vilde de med alle midler åpne for objektiv nyorientering og etterlyse all verdens skarpeste inn- sikt. Den som bygger på sannhe- ten har det så godt i denne hen- seende. — Men Hitler og Dr. Goeb- bels lukker hermetisk igjen og *trekker sine slullegardiner ned og forlanger endog at hele den øvrige verden blindt skal la sig dupere av undermålerne i Berlin.* —

Av dette er meget å lære! —

Men la oss ikke gjøre tyskernes feiltrin op igjen hos oss i Norden.

Før vi nu går videre i våre be- traktninger over Tyskland av idag, vil vi ganske kort kaste et streif- blikk bakover i det tyske folks kulturhistorie.

Der raset engang en mektig

mektig kulturkamp i Tyskland. Det var i 70-årene, den gang Bis- marck gjorde sig til talsmann for den banale opfatning av Darwin- ismen. Hans lære var *Das Recht des Stärken*. Men med styrkens rett tenkte egentlig ikke Bismarck på selvkontroll, kritisk sans, intel- ligens og innsikt, men meget snare- rere på våben og godt organisert centraladministrasjon, samt på Reichsmark. — Der var allerede den gang menn som forutsa og forutsa Tysklands ruin og Bis- marcks feilsyn. «Om natten drøm- mer jeg om en svart gribb, som fortærer min lever,» sa Heinrich Heine. Men dette var en fornær- melse mot den prøissiske ørn, og Heine blev forvist.

— Man skulde nu tenke sig, at Heinrich Heine var blitt hyldet som Tysklands seierherre. — Man skulde tro at «den empiriske vi- denskap» nu endelig gikk i sig selv og erkjente at man nu hadde fått «erfaring» for at Heinrich Heine hadde sett riktig, og at Bis- marck hadde tatt feil, og at den banale «kvasi-videnskapelige» Hä- ckelske Darwinisme hadde kostet Tyskland uforholdsmessig store tap, ofre og lidelser.

De tyske småstaters fortvilte kamp mot Berliner-galskapen, den *prøissiske centralisme*, burde jo nu endelig ha fått en chance til å bli forstått, og videnskapen skulde for alle tider slå fast hvor livsfjern og biologisk forkastelig den politi- ske centralisme og voldsorganisa- sjon egentlig er.

Men det er ganske fåfengt å for- lange denne slags erkjennelser resp. «opdagelser» av vår tids vi- denskap, for denne videnskap reg- ner som bekjent ikke med «*sjelelig determinisme*», og er sig i det hele tatt ennå ikke psykisk og massepsykologisk «naturlovmessig- het» bevisst.

Vår tids erfaringsvidenskap er sådan innstillet likeoverfor sig selv at den vanskelig kan gjøre virke- lige erfaringer, ti så lenge der ikke kan påvises «*økonomiske*» og «*so- ciale*» og «*religiøse*» kjertler i men- nesket, likesom kjønnskjertler og andre slags kjertler, så *benekter videnskapen av idag menneskenes økonomiske, sociale og religiøse sanser, drifter og lidenskaper, som «virkelig eksisterende», skapende og skjebnebestemmende «natur- krefter».* —

Folkets selvpoholdelsesdrifter («den økonomiske sjelsdrift») kan ikke filmes, veies eller måles, ergo eksisterer denne drift ikke, og fanden får fritt spillerum, og alle demagoger får fritt slag. — I kirken og i pressen taler man rik- tignok om «egoismen», hvilket nær- mest bare vil si at menneskets selvpoholdelsesdrift bare er en be- klagelig mangel ved mennesket. — Ergo tar man ikke denne selvpirk- somme skaperkraft i bruk til det felles beste. Man fornektet og for- trenger denne drift og gjør den pervers, og for så å kunne forklare «videnskapelig» hvordan det da egentlig går til at verden allikevel hver dag gjør store tekniske og fysiske fremskritt, så sier man bare, at dette skyldes *pengekapi-*

talens livgivende og skapende evne! Si!! —

Felles for alle mammondyrkere i verdenshistorien er dette trekk, at de ubevisst fornektet og mis- tenkeliggjør menneskets egen ibo- ende selvvirkomhet og ubevisst overfører den skapende energi til penger og regnskapsmidlene, — så ikke mennesket selv, men pen- gene, blir det centrale og verdi- fulle! — På denne illusjon er man- ge store kulturstater falt sammen!

For å holde dette uhyre eventyr- gående, trenges hundrevis og tu- senvis av millioner kroner til lønn til prester og lærere, som opdrar massene i «den rette tros». —

Den skapende gud inne i men- nesket fornektet med alle de kun- ster og krumspring — med alt det sofisteri og klassiske nonsens som med et eneste ord kalles for *teologi*, hvilket betyr «Djævelens mening om Gud og mennesker». — Jfr. Kristus: *Vokt eder for de skrift- kloke, som lukker Guds rike for menneskene uten selv å komme der inn.* Kristus var sig fullt be- visst hvad og hvem han talte om.

Den som vil følge det tyske folks kulturkamp fra og med Luther og frem til våre dagers Tyskland, vil se hvorledes kristkirken litt etter litt er blitt en lydig leiet tjener- inne under pengemakt og stats- makt, og hvorledes kirken litt etter litt har tapt sin åndskraft og slag- kraft i alle avgjørende debatter og konflikter mellom verdensfantasiens og følelsesbetoningen på den ene side og sannhetens hellige ånd på den annen side.

Og da så endelig videnskapen — den gudsforlatte og åndsforlatte videnskap — litt etter litt har inn- tatt kirkens plass m. h. t. å gi folket dets livstro og livsimpulser, så er der intet uforklarlig eller unaturlig i den omstendighet, at Tyskland — og forøvrig hele den moderne kulturverden — kjører med åpne armer rett inn i satan- ismens favn. —

Når Hitler nu har satt kirken utenfor all politikk og ved lov for- budt prestene å tale om «politikk» (= «samfundsanliggender»), så minner han meget om Bismarck, som i 1870 sa til den katolske bi- skop Kettler: «I riket der oppe hos Gud skal du og Gud få lov å styre, men i riket av denne verden skal staten føre regimentet». —

Hitlers stilling til kirken og re- ligionen er av nokaktig samme ånds kvalitet som russernes, som gjør religionen om til musemæn- niggender — og nekter de religiøse enhver politisk innflydelse.

Det hedenske statsamfund i Russland er hvad ånds kvalitet an- går nokaktig det samme som i Rom og i Berlin, men den uvidende og tankeløse masse oppfatter det som om der var stor forskjell.

Det kunde ligge nær å si som så: Når teologien er Djævelens me- ning om Gud og mennesker, så må Hitler og Stalin og Mussolini være på rett vei, når de stenger kirken inne — innerfor sine egne murer — og nekter den å øve innflydelse i riket av denne verden. — Og nettopp dette samme vil skje i Nor- ge, hvis det borgerlige og social- demokratiske statsvesen også i vårt land går av med den ånde- lige seir.

Men ulykken er at Bibelen og Kristus kastes utenfor sammen med teologien. For teologiens skyld bespottes Kristi navn, og fordi kir- kesamfundene er skieit ut og blitt til åndelige skjøger, derfor for- kastes Bibelen som noget avlegs og overlevet, og derfor forkastes også kristendommen som «likt i lasten». —

Gud i himmelen vet at all teologi er hjerne-spinn! Bibelen forteller selv hvordan det vil og nødvendig- vis må gå med alle kirker og re- ligiøse organisasjoner og med all teologi. — Men derfor er ikke Bi- belen avlegs! Og der finnes intet annet frelsende navn under him- lene enn Kristus — som lærte oss den sannhet om oss selv og om

samfundslivet som Hitler og hans svenner ikke begriper eller fatter.

For alle som vil lære noget po- sitivt, er der altså meget nyttig å lære oss av nasjonal-socialistenes stilling til kirken og Bibelen. — Det er nyttig for oss Nordens folk å lære av de fremmede nasjoners misgrep og ulykker.

Det som skjer i Tyskland vil for- håpentlig få både videnskapen og kirken til åpent å måtte erkjenne sin åndsbankerott. Det er det vi- denskapelige og teologiske nonsens som Hitler bygger på, som bærer skylden for hans uhyrlige misgrep. Det er alene en sådan erkjennelse verden venter på.

(Sluttet)

Hvad vi her i Norden kan lære av tilstanden i Tyskland.

Tanker og reiseinntrykk fra en 4 ukers ferietur i Berlin.

av B. Dybwad Brochmann.

IV. Avsluttende bemerkninger.

Når man tar i betraktning at den tyske nasjon sannsynligvis er den mest handlekraftige og dyktige nasjon som finnes, så er det klart at alt hvad tyskerne foretar sig, det gjør de grundig og rasjonelt. Denne regel gjelder ganske uavhengig derav, om det er galskap eller klokskap, uvidenhhet eller innsikt som ligger til grunn.

Tyskerne er dyktige i organisasjon, raske i sitt tempo, presis i sitt arbeide og utpreget anlagt og innstillet for disiplin. Som følge herav er også nasjonalsocialismen godt organisert, hurtig i sine bevegelser, likesom kursen mot tvangsstats-helvede er presis utregnet.

Til helvede går det punktlig og noiaktig og med mønstergyldig disiplin. Men det er ikke usannsynlig at nettop denne hurtige «rasjonelle», realisasjon av misforstått livsorientering, av falsk videnskap og karikatur av kristendom også hurtig vil åpne verdens øine for

videnskapens og kirkenes upålitelighet.

I såfall kan verden frelses. Før verden ser sin egen jammer og blir sig galskapen så bevisst at *verden reagerer riktig, kan verden ikke frelses.* Og det står skrevet: «Dersom tiden ikke blev forkortet» (d. v. s. galskapen utført i stadig hurtigere tempo) «så skulde ingen bli frelst om det var mulig.» For, som bekjent, verden er treg i opfatningsevne. «Percepsjonssansen» er lite utviklet enn og lite bevisst tatt i bruk. — Når menneskets evne til å percipere, (= opfatte og fornemme) blir likeså utviklet som f. eks. evnen til telle, regne, måle og foreta matematiske beregninger, så er verden frelst og helvede får ingen makt mere.

Besynnerlige tyskere! Besynnerlige vesteuropeere! Dere kan beregne fjerne kloders gang, kurver, baner og hastigheter med en presisjon, så klodene selv intet annet har å gjøre enn å bekrefte

riktigheten av eders beregninger. Men likeoverfor dere selv er dere mer uvidende enn både dyret og planten. Din egen fantasi og følelse greier du menneskebarn enn ikke å mestre.

Du måler og gransker de største dybder i de svære oseaner, men din egen sjels dybde tør du ikke se inn i. Du har «værvarsler» og du overvåker nøie hvor det meteorologiske «lavtrykkcenter» og «høitrykkcenter» befinner sig, men når det gjelder ditt eget samfunns åndelige barometer, så morer det dig å lese barometeret i omvendt orden, idet du ophøier de laveststående til vismenn og dine professorer saboterer du ennå som for tusener av år siden. Ja, du fornektet endog åndslivets trykkforhold som virkelighet for selv å slippe ditt ansvar. *Vilde det da egentlig være uskelig og biologisk riktig, dersom livet som er Gud gav dig medhold i din fornektelse av din egen guddommelige intelligens og gikk med på å oplyse videnskapelig og religiøs dårskap til visdom?*

Er det ikke bedre at også vår tids kulturstater bukker under og at blodet tappes ut av hele generasjoner, fremfor at den idé skulde vinne tiltro hos våre barn at dumheten hadde samme rett som innsikten, og at tankeløsheten skulde være likeså livsberettiget som den våkne evne til å innta og til å percipere.

Mitt hjerte er med i alt som er menneskelig og derfor også med tyskerne som kjemper og lider på veien mot høyere bevissthet. Men derfor ønsker jeg allikevel ikke at Hitler og Mussolini og Stahlin skal seire — for jeg vil ikke ønske og tro at en verden skal kunne bestå som bygger på løgn og ukontrollert fantasi og på grunnløse sympatier og antipatier, og misforstått, irrasjonell livskunst.

Give Gud, at helvede snart må få hente sitt, for at det som er av sannheten kan gå av med seiren.

Kan vi bygge flyvemaskiner av mange tons vekt som kan holde sig oppe i luften, så må vi også kunne skape samfund som svarer til hensikten. — Kan vi utgranske all natur i det store univers og erkjenne vår levende samhørighet med alt det universale, så må vi også kunne stoppe munnen på all verdens dårer for at også samfundet og samfundslivet kan underlegges den universale sammenheng.

Komme ditt rike, skjæ din vilje — som i himlene så og på jorden.

Derfor ned med Hitler, Mussolini og Stahlin! Ned med dærene. Ned med våre fedres villfarende videnskap og kirke! Ned med trelldommens og tvangsorganisasjonens barn. Frem med innsikten og den nye sanne livsorientering.

Frem med branchestyret og selvstyret og det personlige ansvar! Leve arbeidsdeligen og spesialiseringen. Ned med alle diktatorer og frem med det frie, målbevisste folkestyre. Ned med den subjektive forvirring som splitter, frem med den objektive orienteringen som samler.

Frem med kritikken og selvkontrollen, og ned med den dummes ukontrollerte følelser og fornemmelser.

Frem med alt som kan gjøre det menneskelige samfund like så rasjonelt som det av Gud skapte univers!

Sandelig — vi tilhører helheten, likesom helheten tilhører oss.

Hvis jeg skulde få noget med norsk politikk å bestille, så vilde jeg med alle midler forhindre at vårt folk fremdeles skal la sig dupere av Rom, Berlin og Moskva. — Jeg vilde handle med Tyskland som før og ikke blande mig i dette folks anliggender uten at jeg blev spurt eller anmodet derom. — Jeg vilde se med rolig skepsis på det tyske folks uhyre velmente anstrengelser, men på samme tid vilde dette ikke forhindre mig fra å se på Hitler og hans svenner, som man ser på berusete menn i et glass.

Hallo Bei